

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 207/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Ђ., због кривичног дела силовање из члана 178. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.49/11 од 18.03.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4147/13 од 01.11.2013. године, у седници већа одржаној 03.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.49/11 од 18.03.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4147/13 од 01.11.2013. године и то у односу на повреду закона из члана 74. КЗ, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује јер нема прописани садржај.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К бр.49/11 од 18.03.2013. године, између осталих, окр. М.Ђ. оглашен је кривим због кривичног дела силовање из члана 178. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 година.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 4147/13 од 01.11.2013. године, делимичним уважањем жалби преиначио првостепену пресуду само у делу одлуке о кривичним санкцијама, тако што је, између осталих, окр. М.Ђ. за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 6 година.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. М.Ђ., адв. Д.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе члана 438.

став 1. тачка 5. ЗКП и повреда основних права окривљеног у кривичном поступку гарантованих одредбом члана 68. став 1. тачка 10. ЗКП, одредбом члана 14. тачка 3. одсек е Пакта о грађанским и политичким правима и члана 6. тачка 1. и тачка 3. одсек д Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости неоснован је у односу на повреду закона из члана 74. ЗКП, док у односу на истакнуту повреду људског права и слободе нема прописани садржај.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП, из образложења захтева и навода да је првостепени суд одржао претрес на дан 10.09.2012. године иако нису били испуњени услови за његово одржавање, јер бранилац није био уредно позван, произилази да захтев у суштини указује на повреду одредбе члана 74. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао:

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окр. М.Ђ. указује на повреду закона из члана 74. ЗКП, односно члана 71. ЗКП ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/03 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Наведена повреда истицана је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да се неосновано жалбом указује да нису били испуњени услови за одржавање претреса због непозивања браниоца окривљеног, као и да право окривљеног на одбрану није повређено и о томе, на страни 6, у другом ставу образложења пресуде дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Наводи захтева браниоца окр. М.Ђ. да су у редовном поступку повређена основна права окривљеног у кривичном поступку гарантована одредбом члана 68. став 1. тачка 10. ЗКП, одредбом члана 14. тачка 3. одсек е Пакта о грађанским и политичким правима и члана 6. тачка 1. и тачка 3. одсек д Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда, с обзиром на то да

када се захтев подноси на основу члана 485. став 3. ЗКП, повреда неког права гарантованог Европском конвенцијом о људским правима мора бити утврђена одлуком Европског суда за људска права и таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости, а у конкретном случају таква одлука није достављена. Стога захтев за заштиту законитости у овом делу, нема прописани садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.